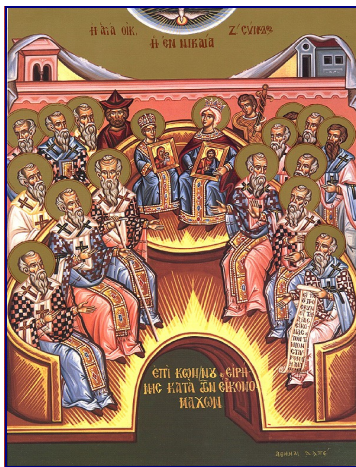

καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὠτα ἀκουέτω.

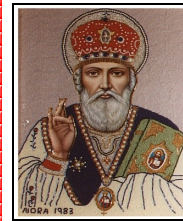
Κυριακὴ τῶν Πατέρων τῆς Ζ' Οικουμενικῆς Συνόδου (787 μ.Χ.)

«Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ ἐβδόμη Σύνοδος ἐγένετο στὴ Νίκαια τῆς Βιθυνίας (787 μ.Χ.), γιὰ δευτέρη φορά (ἡ πρώτη ἐγένετο τὸ 325 μ.Χ. ὅταν συνήλθαν οἱ Πατέρες τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου), ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλέως καὶ τῆς μητέρας του Εἰρήνης, καὶ ἐπὶ Ἀδριανοῦ πάπα Ῥώμης, Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως, Πολιτιανοῦ Ἀλεξανδρείας, Θεοδορήτου Ἀντιοχείας καὶ Ἡλία Ἱεροσολύμων. Οἱ πατέρες ποὺ συναθροίστηκαν τότε ἦταν τριακόσιοι ἐξήντα πέντε. Αὐτοὶ ὅλοι συνήλθαν κατὰ τῶν

εἰκονομάχων καὶ ἀναθεμάτισαν ἐγγράφως κάθε αἵρεση, ὅπως καὶ τοὺς ἀρχηγούς των αἱρέσεων, ἐπεὶ καὶ ὅλους τοὺς εἰκονομάχους. Εγγράφως ἐξέθεσαν καὶ κατέγραψαν ὅτι ὁποῖος δὲν προσκυνᾷ τὶς ἁγίες εἰκόνες εἶναι ξένος πρὸς τὴν πίστη τῶν ὀρθοδόξων, ὅτι ἡ τιμὴ τῆς εἰκόνας διαβαίνει πρὸς τὸ πρωτότυπο καὶ ὅτι αὐτὸς ποὺ προσκυνᾷ καὶ τιμᾷ τὴν εἰκόνα προσκυνᾷ σ' αὐτήν, τὴν ὑπόστασι τῶν εἰκονιζομένων. Κι ἀφοῦ διέταξαν τὰ πράγματα με αὐτὸν τὸν τρόπο καὶ ἰσχυροποίησαν τὴν ὀρθόδοξη πίστη, ὁ καθένας ἀπῆλθε στὴ δική του ἐπισκοπή».

Γιὰ κάθε πνευματικὴ σας ἐξυπηρέτησι ὁ ἱερέας μας
π. Χαράλαμπος εἶναι στὴν διαθέσι σας:
(718) 232-7358, στό (347) 586-2578.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ SAINT NICHOLAS GREEK ORTHODOX CHURCH

Dependency of the Sacred Patriarchal
Monastery of St. Irene Chrysovalantou

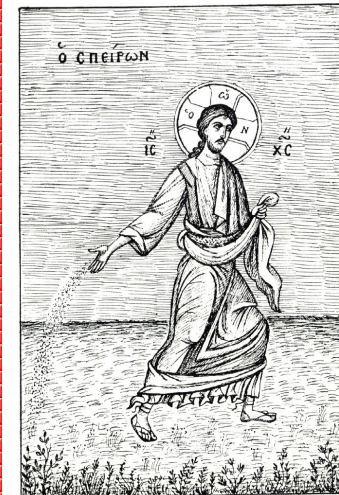
1822 65th Street, Brooklyn, NY 11204
Phone: (718) 232-7358

Ἡγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Γερόθεος Ζαχαρίας

Γερεὺς: π. Χαράλαμπος Πολίτης

Κυριακὴ Δ' Λουκᾶ

«Ὁ Σπὸρος ἐστὶν ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ».

«Μία ἀπὸ τὶς ὠραιότερες καὶ βαθύτερες σὲ σημασία καὶ περιεχόμενο εὐαγγελικὲς περικοπὲς θὰ ἀκούσουμε σήμερὰ στὴν ἐκκλησία. Ὁ Ἰησοῦς παραβάλλει τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ μετὰ τὸ σπῆρο, ποῦ συνήθως τὸ φθινόπωρο πέφτει στὴ γῆ ἀπὸ τὸν γεωργό. Πολὺ ἐπιτυχημένη παρομοίωση, γιὰ ὅπως ὁ μικρὸς καὶ ἀσήμαντος κόκκος τοῦ σπέρου ἀποκαλύπτει τὸ θαῦμα τῆς βλαστήσεως καὶ καρποφορίας, ἔτσι καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅταν πέση στὶς ἀνθρώπινες ψυχὲς καὶ βρῆ

κατάλληλο ἔδαφος καὶ ἀνάλογες συνθήκες, καρποφορεῖ καὶ βλαστάνει τὴν ψυχικὴ τελείωσι τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτὸ μοναδικὸς καὶ ἀνεπανάληπτος εἶναι ὁ λόγος αὐτός. Ὅπως ἀκριβῶς μοναδικὸς καὶ ἀνεπανάληπτος εἶναι καὶ ὁ Θεάνθρωπος.

Ὁ σπῆρος, δηλαδὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, φωτίζει τὸν ἄνθρωπο, γιὰτὶ εἶναι ἡ ἀποκάλυψι καὶ φανέρωσι τοῦ Θεοῦ-

Λόγου που «φωτίζει και αγιάζει πάντα άνθρωπον
έρχόμενον εἰς τὸν κόσμον». Ὁ σπόρος, δηλαδή
ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, δὲν ἀντλεῖ τὴν δύναμή του
ἀπὸ τὴς ὑψηλῆς ἀλήθειες οὔτε ἀπὸ τὴν
εὐκολία τῆς ἀποδοχῆς τους ἀπὸ τὴν
ἀνθρώπινη ψυχή. Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ γεγονός
ὅτι εἶναι ἐνυπόστατος λόγος, δηλαδή λόγος
καὶ πράξη μαζί. Αὐτὸς ὁ λόγος τοῦ Οὐρανοῦ
σπορέως ἐλευθερώνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν δυναστεία τοῦ
φεύδους καὶ τὸν βαρὺ ζυγὸ δουλείας στὴν ἁμαρτία. Ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ ἀποδεσμεύει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ κάθε πλάνη που
δηλητηριάζει τὴν ὕπαρξή του καὶ τὸν ἀπομονώνει ἀπὸ τὸν
Θεό. Ὁ σπόρος, δηλαδή ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, τρέφει καὶ
ὀλοκληρώνει τὸν ἄνθρωπο, ἀφοῦ μπορεῖ μὲ ἀσφάλεια ν'
ἀγιάζη τὴς σκέψεις του, τὴ βούλησή του, τὰ αἰσθήματά του, τὴς
διαθέσεις του καὶ τὴς προθέσεις του.

«Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ». Καὶ τί εἶναι στὰ
ἀλήθεια ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ; Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀλήθεια,
εἶναι ἡ τροφή, εἶναι ἡ ἐλευθερία, ἡ γνώση, ὁ πολιτισμὸς, ἡ
εὐγένεια, ἡ σοφία τοῦ οὐρανοῦ. Γι' αὐτὸ κατῆλθεν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ὁ Οὐράνιος σπορέας καὶ ἀπαράμιλλος Διδάσκαλος,
γιὰ νὰ σπεῖρη ἀδιακρίτως χωρὶς προτίμηση καὶ
προσωποληψία. Σπέρνει ἐπὶ τὴν ὁδόν, ἐπὶ τὴν πέτρα, στὰ
ἀγκάθια, στὸ χωράφι τὸ ἔτοιμο· παντοῦ σπέρνει, ἔτσι ὥστε νὰ
μὴν μπορῆ νὰ τοῦ πῆ κανεὶς ὅτι στὴν δική του καρδιά δὲν ἔγινε
σπορά. Δὲν λυπᾶται τὸν σπόρο· τὸν σπέρνει μὲ ἀφθονία καὶ
πλοῦσια. Ἐπιθυμία Του εἶναι νὰ χορτάση κάθε καρδιά ἀπὸ τὸν
σπόρο-λόγο Του καὶ κάθε διάνοια νὰ φωτισθῆ.

THE SUNDAY GOSPEL

**Sunday of the 7th Ecumenical Council
The Reading is from Luke 8:5-15**

The Lord said this parable: "A sower went out to sow his seed; and as he sowed, some fell along the path, and was trodden under foot, and the birds of the air devoured it. And some fell on the rock; and as it grew up, it withered away, because it had no moisture. And some fell among thorns; and the thorns grew with it and choked it. And some fell into good soil and grew, and yielded a hundredfold." And when his disciples asked him what this parable meant, he said, "To you it has been given to know the secrets of the kingdom of God; but for others they are in parables, so that seeing they may not see, and hearing they may not understand. Now the parable is this: The seed is the word of God. The ones along the

ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Κάθε Τρίτη 7:00 τὸ ἑσπέρας:
ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

path are those who have heard; then the devil comes and takes away the word from their hearts, that they may not believe and be saved. And the ones on the rock are those who, when they hear the word, receive it with joy; but these have no root, they believe for a while and in time of temptation fall away. And as for what fell among the thorns, they are those who hear, but as they go on their way they are choked by the cares and riches and pleasures of life, and their fruit does not mature. And as for that in the good soil, they are those who, hearing the word, hold it fast in an honest and good heart, and bring forth fruit with patience." As he said these things, he cried out "He who has ears to hear, let him hear."

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, ἡ':5-15

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ σπεῖρειν αὐτὸν ὁ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. Καὶ ἕτερον κατέπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφύεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησεν καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. ταῦτα λέγων ἐφώνη· Ὁ ἔχων ὠτα ἀκούειν ἀκουέτω. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὴς αὐτῆς εἰῆ ἢ παραβολῆ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ ὅταν ἀκούσωσιν μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον,